

Arbejde, selv om han ikke tjener for Vøn, vor hos og faar Kosten hos Husbonden", kan give Anledning til den største Udvil, og det er ikke blot i Landbruget, men f. Eks. i Fabrikvirksomheder, hvor der er Tale om større Folkehøld. Jeg tror ikke, at Reglen her er heldig udtrykt, og vi naa ikke, som jeg stadig har ønsket, til at faa bestemte Udtryk i den Retning. — Derimod er jeg ganske enig med den ærede Ordfører i, at det er rettest, at de nærmere Bestemmelser i Regulativet udgaar, saaledes som det er foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 3. Den ærede Ordfører mente, at naar man vil imødefomme de Krav, som ere blevne stillede af den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kredts (Ovesen) skulde man helt udelade Regulativet. Jeg tror nu ikke, at man i noget Tilfælde vilde kunne udelade Regulativet, men jeg er ganske enig i, at det er rettest, at den Slags Bestemmelser, der her er Tale om, maa henbises til Regulativet. Naar den ærede 4de Landstingsmand for 8de Kredts udtalte sig om de forskellige Regulativer og var misfornøjet med dem, skal jeg bemærke, at det ærede Medlem maa vide, at man hidtil har været under vanskelige Forhold ogsaa af den Grund, at Snekastningsbyrden har ikke været kommunal, den har ikke hvilet paa Ejendommene og Ejendomsbesidderne, men har været en personlig Byrde under Vilkaar af behoet Sted. Derved har man været i en vanskelig Stilling med Hensyn til Regulativerne. Men naar man vedtager, hvad der kommer til at staa efter Vædringsforslaget Nr. 3, at en Tønde Hartkorn, 4.000 Kr. Assuranceum og 2 Mand's Folkehøld skal stilles lige med Hensyn til Snekastningsbyrde, vil der allerede derved blive langt mindre Spilleum for Regulativet; det ærede Medlem maa kunne se, at det er ganske klart, at gennem den Bestemmelse binder man Regulativerne paa en Maade, som man slet ikke kender i den nuværende Lovgivning, og derfor maa jeg sige overfor det ærede Medlem, at der er endnu langt mindre Grund end tidligere til at optage Regulativbestemmelser i selve Loven. Der tror jeg altsaa, at det ærede Medlem har set fejl. Der kommer i Virkeligheden en Forandring i Forholdet, hvis det her foreslaaede vedtages, og man vil ikke kunne faa saa stor Forskel i Regulativerne herefter, som man har haft hidtil. Smidlertid kan det heller ikke nægtes, at Forskellen kan være berettiget i de forskellige Egne af Landet, og det turde være, at det er noget, som Amskraadene ere nærmest til at kunne se, og at man altsaa

kan overlade dem Afgørelsen, der, som sagt, vil være langt mere bunden end hidtil.

Det Vædringsforslag, som er stillet under Nr. 5, er et meget væsentligt Vædringsforslag, der gaar ud paa at gaa tilbage til den Regel for Skovskylb, som er vedtagen af Landstinget, og jeg kan ikke nægte, at de Bemærkninger, der ere gjorte mod denne Vædring, gøre, at jeg i endnu højere Grad end tidligere maa være tilbøjelig til at sige, at det er rigtigst at blive staaende ved Landstingets Regel. Det er ikke blot saaledes, at det er en meget gammel Regel, som vilde blive anvendt, selv om der intet stod i Lovforslaget. Jeg vil gøre opmærksom paa, at efter den Affattelse, som Lovforslaget har faaet, at Snekastningsbyrden fordeles paa Ejerne, for saa vidt Ejendommene ere i Brug, og som bliver staaende for dette Udtryk's Vedkommende, vilde jeg ikke have noget imod at man udstemte hele Stykket om Skovskylb. Jeg nævner det for at vise, hvor rigtigst det er, at saa kommer den Regel, som gælder i alle andre kommunale Forhold, til Anvendelse. Det er fuldkomment rigtigst, som den ærede Ordfører siger, at det er ikke blot Skovskylb, som er vilkaarlig og meget uheldig, men ogsaa Hartkorn mangfoldige Steder. Naar et æret Medlem (Griffen) nævnte, at man kunde sige, at hvor der hører saa og saa mange Tdr. Land til en Td. Skovskylb, skal denne Regel ikke komme til Anvendelse, men først naar der kommer saa og saa mange, er det klart, at den Slags Skøn kan man ikke give, Grænsen er der fuldstændig vilkaarlig. Nej, saa er der ikke andet at gøre end at gaa den Vej, som den ærede Ordfører nævnte, at omordne hele Forholdet til Bunds. Hvad det ærede Medlem siger i den Retning, viser aldeles bestemt hen til at gaa den Vej. Hvad der hidtil har været klaget over, er, at der er Skove, som ikke komme til at kaste Sne. Det kan ske af to Grunde. For det første, fordi de ikke ere skylbsatte — det er der hødet paa i dette Lovforslag, idet der er indsat Bestemmelser, hvorefter der skal ydes Snekastning, naar Skovene ikke ere skylbsatte — og for det andet fordi Snekastningspligten er knyttet til behoet Sted, altsaa til Beboerne, og det kommer man bort fra, idet der staaer Ejeren. — Man kan altsaa stemme det hele ud, og saa kommer den Regel til Anvendelse, som er vedtagen i Landstinget. Det er et Bevis paa, at det, der er vedtaget i Landstinget, er rigtigst. — Naar jeg her maa tage en anden Stilling end overfor Ulykkesforsikringsforslaget, er det, fordi der her er Tale om kommunale